

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **Z. T.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem Z. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 19 sierpnia 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.08.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) odmówił Z. T. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak stwierdzonej dalszej niezdolności do pracy.

W odwołaniu domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniósł, iż z uwagi na przebyte schorzenia oraz zastosowane leczenie stał się niezdolny do pracy do końca życia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. T. (ur. (...)) od 24.08.2002r. do 30.06.2013r. był uprawniony do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 29.05.2013r. wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz orzecznik nie stwierdził u odwołującego niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw wnioskodawcy, podobnie jak lekarz orzecznik, uznała go za zdolnego do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także, czy od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 16.10.2010r. stan jego zdrowia uległ zmianie. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującego.

Biegli z zakresu kardiologii, neurologii i urologii rozpoznali u wnioskodawcy schorzenia o podłożu kardiologicznym, urologiczne oraz neurologiczne. Zaopiniowali, iż ich przebieg i zaawansowanie nie czynią odwołującego niezdolnym do pracy. Stwierdzili, iż od ostatniego badania nastąpiła poprawa stanu zdrowia odwołującego. Obecnie objawy i przebieg schorzenia kardiologicznego nie są nasilone i nie wskazują na konieczność ustalenia dalszej niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do 30.06.2013r. legitymował się prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd uwzględnił konkluzje opinii biegłych lekarzy sądowych opiniujących w sprawie, którzy nie stwierdzili, aby jego obecny stan zdrowia czynił go niezdolnym do pracy. Opinia była jednoznaczna w zakresie rozpoznanych schorzeń oraz braku istnienia niezdolności do pracy. Konkluzje opinii były zgodne, stanowcze i jednoznaczne. Sąd uznał ją za wiarygodny dowód w sprawie i uwzględnił w całości zawarte w niej wnioski.

Odwołujący nie przedstawił merytorycznych zarzutów, co do rozpoznania i konkluzji opinii, a subiektywne odczucia nie stanowią podstawy do uwzględnienia odwołania. Na temat pojęcia niezdolności do pracy, stanowiącej przesłankę nabycia uprawnień rentowych Sąd Najwyższy wypowiadał się wielokrotnie, generalnie uznając, iż istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich (por. przykładowo wyrok z dnia 24.08.2010r., I UK 64/10 - LEX nr 653663, czy wyrok z dnia 6.01.2009r., II UK 125/08 - LEX 737388). Przy ocenie niezdolności do pracy o tej niezdolności nie przesądza wyłącznie ocena medyczna stwierdzająca występowanie określonych jednostek chorobowych i ich wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka, tylko decydujące znaczenie ma ocena prawna dokonana w oparciu o okoliczności natury medycznej i okoliczności innej natury, w tym zwłaszcza poziom kwalifikacji ubezpieczonego, możliwości zarobkowania w zakresie tych kwalifikacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.